

Endelig giver direktivet mulighed for at videreføre de gældende gebyrregler i lov om visse betalingsmidler, som et stort flertal i Folketinget stod bag ved indgåelsen af Dankortforliget i 2005. Dankortforliget blev indgået mellem Venstre, Det Konservative Folkeparti, Dansk Folkeparti, Socialdemokraterne og Radikale Venstre. Disse regler foreslås på denne baggrund videreført i lov om betalingstjenester.

En arbejdsgruppe med Finanstilsynet som formand har løbende haft mulighed for at komme med bidrag til lovforslaget. Deltagerne i arbejdsgruppen har været Finansrådet, Forbrugerrådet, Dansk Erhverv, Dansk Detailkreditråd, PBS A/S, Telekommunikationsindustrien, Danmarks Nationalbank, Finans og Leasing, Energi- og Olieforum, IT- og Telestyrelsen, Konkurrencestyrelsen, Forbrugerombudsmanden, Økonomi- og Erhvervsministeriets departement og Finanstilsynet.

2. Lov om visse betalingsmidler

Formålet med lov om visse betalingsmidler er, at brugerne kan anvende betalingsmidler på en sikker og velfungerende måde, at muliggøre indgreb fra myndighedernes side, hvis sikkerheden i forhold til brugerne ikke er god nok, og at sikre at de standardregler og -vilkår, som betalingssystemerne anvender, tager behørigt hensyn til aftaleparternes og samfundets interesse. Loven indeholder en generel regulering af samtlige betalingsmidler omfattet af loven; det vil sige traditionelle betalings- og hævekort, e-penge samt kodbaserede betalingssystemer.

Loven indeholder en generalklausul, der stiller krav til udstederen af betalingsmidlet, og hvorefter betalingssystemer skal indrettes således, at brugerne sikres gennemsigtighed, beskyttelse mod misbrug, frivillighed samt fortrolighed i relation til brugernes anvendelse af betalingsmidlet.

Der er i loven bestemmelser om hæftelse, som sikrer, at brugerne ikke lider et urimeligt stort tab, hvis betalingsmidlet for eksempel bliver stjålet og derefter misbrugt. Der er desuden bestemmelser om, hvornår en udsteder af betalingskort er ansvarlig for tab, som brugerne får på grund af fejl i betalingssystemet. Herudover er der regler om tilsyn, idet det skal påses, at sikkerheden i betalingssystemerne er forsvarlig, og at loven i øvrigt overholdes.

Loven indeholder endvidere en regel om, at udstedere af betalingskort skal anmelde deres betalingssystemer til Forbrugerombudsmanden, ligesom der er regler om begrænsninger i, hvad de erhvervsdrivende må registrere om brugernes adfærd.

Endelig indeholder loven informations- og kvitteringsregler, som sikrer, at brugeren forud for enhver handling af et betalingsmiddel får de nødvendige oplysninger, samt at brugeren har let adgang til at gøre sig bekendt med, hvilke transaktioner der er gennemført med betalingsmidlet.

3. Lovforslaget og direktivet

En række betalingstjenester reguleres ikke af betalingstjenedirektivet, men er omfattet af den gældende lov om visse betalingsmidler, og foreslås på den baggrund også reguleret i forslag til lov om betalingstjenester.

3.1. Lovens anvendelsesområde

Betalingstjenedirektivet regulerer hvilke virksomheder, der må udbyde betalingstjenester. Følgende virksomheder omfattes af lovforslaget:

- Pengeinstitutter, dvs. banker, andels- og sparekasser.
- Udstedere af elektroniske penge. Elektroniske penge er i lov om finansiel virksomhed defineret som en pengeværdi, som er repræsenteret ved et krav på udstederen, der er lagret på et elektronisk medium.
- Betalingsinstitutter.

Der stilles i øvrigt krav om, at betalingsinstitutter både på tilladelsestidspunktet og efterfølgende har en forsvarlig kapital. Startkapitalen afhænger af, hvilken type virksomhed betalingsinstituttet påtænker at udøve. Herudover stilles krav til ledelse og indretning af virksomheden. Betalingsinstitutter må ikke modtage indlån, ligesom instituttet kun må yde kredit i forbindelse med ydelse af betalingstjenester.

Betalingsurrogater er omfattet af forslagens kapitel 10. Betalingsurrogater er for eksempel SIM-kort til en mobiltelefon, klippekort til busser og svømmehaller m.v. Denne type virksomhed er omfattet af loven, men er underlagt et begrænset tilsyn, jf. nedenfor.

Direktivet giver medlemsstaterne mulighed for at undtage betalingstjenedevirksomhed, hvor gennemsnittet af de samlede betalingstransaktioner for de foregående 12 måneder ikke overstiger 3 mio. euro pr. måned. I Danmark har man valgt at omfatte dem af forslag til lov om betalingstjenester af hensyn til forbrugerbeskyttelsen. Denne type virksomhed reguleres som virksomheder med begrænset tilladelse, dvs. med et begrænset tilsyn.

Tjenester baseret på betalingsinstrumenter med begrænset anvendelse til brug for køb af varer og tjenesteydelser er desuden undtaget fra direktivet. Der er tale om betalingskort til brug i en bestemt supermarkedskæde eller et stormagasin. Disse virksomheder er